

ВОРКШОП

Сила музеїв: збереження спадщини, інтерпретація минулого, формування ідентичності

Складова програми

Літньої школи

Пов'язані (з) історіями: заангажування в міське минуле та активізація єврейської спадщини

10 липня – 4 серпня 2017 року

Центр міської історії. Львів, Україна

ЛЬВІВСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО МАЙБУТНЬОЇ ВИСТАВКИ ТА ОЦІНКА ІСНУЮЧОЇ ВИСТАВКИ

У відділенні «Історія західно-українських земель XIX – XX ст.» (Пл. Ринок, 6)

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВИСТАВКОВОГО ПРОСТОРУ МУЗЕЮ

1. Створити привітний і доступний вхід до музейного простору та розмістити інформацію про наповнення виставки і план музею, в тому числі вступний інфо-фільм.
2. Розглянути можливість використання стін сходової клітини як частину виставкового

простору, використавши хронологічну ілюстрацію історії Львова, починаючи від найдавніших часів до сьогодення.

3. Задіяти неймовірно гарну будівлю, наголосивши на історії Чорної кам'яниці та її архітектурі.

4. Капіталізувати розташування Музею у самому центрі площі Ринок, інтегруючи візуальну історію площі Ринок (масштабовані фото і мистецькі об'єкти) в експозицію про історію Львова.

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО МАЙБУТЬОГО НАПОВНЕННЯ ЕКСПОЗИЦІЇ

1. Розглянути можливість максимального використання історичної спадщини Львова як комерційного хабу, де площа Ринок стане основним об'єднуючим і інтерактивним центром багатокультурного великого міста, задіявши існуючі виразні візуальні засоби і історичні кадри (кінохроніки).

2. Розглянути можливість застосування театральних методів, наприклад, використати вузький тротуар як метафору для маршрута відомого львівського трамваю, який проходить через багатокультурні і багатоетнічні райони Львова.

3. Розглянути можливість показати історію міста з різних точок зору, відобразивши багатоетнічний характер Львова – поляків, євреїв, українців, вірмен, тощо.

4. Розглянути можливість зосередитися на соціальних контактах між мешканцями міста, а не на обговоренні політики. Включити інформацію про освітні і культурні установи, які працювали для усіх львів'ян (напр., шпиталь, публічна бібліотека, театри)

5. Розглянути можливість застосування інтерактивних карт, демографічних графіків, світлини з вуличними сценами, історичних кадрів, любительського відео, історичних документів, усної історії, вибраних цитат зі спогадів, листів, газетних заголовків / шапок та мистецьких об'єктів.

6. Розглянути можливість створення спеціальної мультимедійної кабінки в кінці кожного тематичного / хронологічного відділу виставки, де б містилася додаткова інформація (не включена у постійну експозицію), наприклад, фото, карти, тощо, щоб зацікавлені відвідувачі мали змогу дізнатися більше про певні теми / події.

7. Розглянути можливість створення медіа програми / сенсорного екрану з інтерактивною картою з інформацією про попередні назви львівських вулиць у різні періоди, із зазначенням історичного походження цих назв (напр., за ремеслами, професіями, відомими мешканцями, та ін.).

8. Демонтуючи існуючу виставку, організувати належну каталогізацію вилучених історичних документів і артефактів, для централізованого музейного каталогу і майбутніх виставок.

ВІДГУКИ УЧАСНИКІВ ЛІТНЬОЇ ШКОЛИ ПІСЛЯ ЕКСКУРСІЇ

- Чудова колекція – незрозумілий наратив.
- Колекція неймовірна, дуже багато чудових об'єктів, сама будівля має неповторну атмосферу, але сама експозиція хаотична і занадто орієнтована на військову тематику.
- Колекція начебто багата, а от сама виставка хаотична і заплутана.
- Занадто багато фотографій "невдомих" людей. Я їх бачу, але нічого не дізнаюся про них.
- Забагато вітрин. Мало оригінальних експонатів, які губляться поміж копій. Багато експонатів просто на підлозі або у темних закутках. Задуха у залах. Темні і небезпечні сходи.
- Сама будівля є музейним об'єктом. Вона дає відчуття певного періоду, але не дуже відповідає існуючій експозиції – навіть навпаки, вона практично губиться за експозицією. Вікна закриті, замість того, щоб задіяти гарний вид, який з них відкривається. Виставка виглядає як невпорядкована збірка, яка не розповідає ніякої зрозумілої історії. Багато справді цікавих експонатів непомітні через неправильне розташування. Іноземний турист може легко заблукати у величезній кількості показаних незрозумілих осіб і подій.

РЕКОМЕНДАЦІЇ УЧАСНИКІВ ЛІТНЬОЇ ШКОЛИ

1. Виставляти менше об'єктів; 2. Подавати різні підходи до одного і того ж історичного періоду, у тому числі суперечливі, і негативні, і позитивні; 3. Зробити наратив зрозумілішим для відвідувачів, які хочуть дізнатися про історію Львова з нуля, тобто подавати найважливішу інформацію і викинути непотрібні деталі, не перевантажувати ними глядачів; 4. Зробити виставку більше орієнтованою на відвідувачів, тобто, показувати усю історію міста (оскільки у цьому полягає майбутня концепція) як історію його реальних мешканців, замість того, щоб повторювати інформацію зі шкільних підручників історії.

- 1. Менше солдатів, менше зброї, більше соціальної історії і повсякденного життя Львова.
- 2. Виставка має однозначно використати своє вигідне розташування – вона має починатися з опису того, де ми знаходимося: зокрема, про будівлю з її особливою історією, яка розташована на Ринку Львова, тощо.

- Запровадити наратив, "орієнтований на людей": більше соціальної історії, менше військових і державотворчих наративів. Зробити наголос на змінах у місті – від активної модернізації початку ХХ століття до провінційного пасивного існування радянського періоду.

- Позбутися відомих особистостей, розповідати історію звичайних людей і про життя цілого міста і його багатонаціональні і багаторелігійні контакти.

- Застосовувати доступні і дієві методи - 1. Прорідити експозицію 2. Відчистити музей від пилуки 3. Забрати огорожі від експозиції "повсякденного життя " 4. Викинути жахливі крісла з килимками 5. Розписати хронологію на вітринах 6. Запрошувати істориків читати публічні лекції.

- Виставляти лише ті об'єкти, які найкраще ілюструють конкретну історію, не потрібно втискати в експозицію все можливе, що тільки є в наявності в музейній колекції про цей історичний період.

- Задіяти саму будівлю, щоб вона стала активною частиною експозиції. Можливо, можна розповідати історію міста за допомогою історії, пов'язаної з цією конкретною будівлею. Подати історію так, щоб вона була зрозуміла для тих, хто не знайомий з історією регіону і України, і зробити, щоб це працювало без екскурсовода.

- Зробити музей "дружнім для користувача", включаючи доступ для осіб з особливими потребами. Показати різні наративи, не акцентувати винятково на національній історії українського Львова. Було б чудово подолати межі офіційної історіографії, тобто не акцентувати на відомих фактах і особистостях.

РЕКОМЕНДОВАНІ КОРИСНІ ПРИКЛАДИ АНАЛОГІЧНИХ МОДЕЛЕЙ МУЗЕЇВ

Музей Роттердаму

<https://museumrotterdam.nl/en/>

Музей міста Гельсінкі

<http://www.helsinginkaupunginmuseo.fi/en/>

Музей Варшави

<http://muzeumwarszawy.pl/>

Музей Ліверпулю

<http://www.liverpoolmuseums.org.uk/mol>

Національний музей історії України

<http://www.nmiu.com.ua/>

Музей міста Києва

<http://www.kyivhistorymuseum.org/>

Театр NN – Міська брама – Люблін
<http://teatrnn.pl/>

Будинок зустрічей з історією
<http://dsh.waw.pl>

Музей НДР – Берлін
<https://www.ddd-museum.de>

Музей історії Югославії у Белграді
<http://www.mij.rs>